

ΑΠΕΙΡΕΣ ΜΟΡΦΕΣ

ΣΥΛΛΗΨΗ & ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ:
Ιάσων Καιροφύλας
Πάρης Καπράλος

luminouseeye
ATHENS PHOTOGRAPHY PROJECTS

Άπειρες Μορφές

Έκθεση αφιερωμένη στη δημιουργική επανάχρηση (upcycling art)

ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΕΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ

Γωγω Πισόκου, Σταύρος Τσιάκαλος, Αθανάσιος Μπίρλης, Χριστίνα Μακροπούλου, Αναστασία Χρυσανθοπούλου, Χρήστος Χριστόπουλος, Κώστας Παπαγεωργίου, Διονύσιος Μπουλέρος, Αγγελική Ασημακοπούλου, Αμαλία Κορωνάκη, Λένα Σπάνια, Μαρία Αθανασέκου, Δημήτρης Τσακίρης, Γιάννος Μπουζιούκος, Σάββας Ζημαντάκος, Μίνα Κουζούνη, Μάγδα Δημούδη, Γεώργιος Σαράντης, Κωνσταντίνα Σαμαρά, Ντοροτέ Μεσάντερ.

ΣΥΛΛΗΨΗ & ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
ΙΑΣΩΝ ΚΑΙΡΟΦΥΛΑΣ & ΠΑΡΗΣ ΚΑΠΡΑΛΟΣ

ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ
ARTgrid | artgrid.gr

ΧΩΡΟΣ ΤΕΧΝΗΣ
Luminous Eye
Μητσαίων 2Α, περιοχή Ακρόπολης, Αθήνα 117 42

Ηλεκτρονικός κατάλογος της έκθεσης εκδοθείς την 10/7/2023 και διανεμηθείς ηλεκτρονικά μέσω του Διαδικτύου ελεύθερος δικαιωμάτων για κάθε χρήση ως έχει. Οι φωτογραφίες των έργων τέχνης ανήκουν στους εικαστικούς δημιουργούς τους και δεσμεύονται κατά την Ελληνική Νομοθεσία με πνευματικά δικαιώματα.

Εισαγωγή

Οι εικαστικοί επιμελητές Ιάσων Καιροφύλας και Πάρης Καπράλος σε συνεργασία με 22 εικαστικούς καλλιτέχνες παρουσίασαν την έκθεση “Άπειρες Μορφές” στη Luminous Eye (Μητσαίων 2Α, περιοχή Ακρόπολης, Αθήνα 117 42), και παράλληλα διαδικτυακά, σε συνεργασία με την ARTgrid (<https://artgrid.gr>) τον Ιούλιο 2023.

Συζητείται πως η τέχνη της δημιουργικής επανάχρησης μετατρέπει σε καλλιτεχνήματα τα ανακυκλώσιμα άχρηστα του κόσμου τούτου, ιδέα που μάλλον αδικεί ένα από τα σημαντικότερα κινήματα της εποχής μας. Απότοκος περισσότερο της οικολογικής ιδεολογίας, παρά των πρακτικών της, εισηγείται τη δημιουργική επανάχρηση (upcycling) έναντι της απόρριψης και της συμβατικής ανακύκλωσης υλικών, ιδεών, συμβόλων και εικόνων, δημιουργώντας αντικείμενα που ανώτερης πολιτισμικής συμβολής και κοινωνικής αξίας του αρχικού. Η επανάχρηση δεν επανανοηματοδοτεί μονάχα το υλικό στοιχείο: αφορμάται από μια ισχυρή οικολογική συνείδηση, όμως ενθαρρύνει καλλιτέχνες και κοινό να σκέφτονται αντισυμβατικά, να αμφισβητούν τις παραδοσιακές έννοιες της εικαστικής δημιουργίας. Το κίνημα προτείνει

Τεκμηρίωση

την επανάχρηση της ίδιας της Τέχνης. Ολοένα και συχνότερα βλέπουμε τα τελευταία χρόνια καλλιτέχνες να μη διστάζουν να δημιουργούν κολλάζ με τα παλιά τους έργα. Το κίνημα είναι ένα ηχηρό κοινωνικό σχόλιο, σε ευθυγράμμιση με τη βιωσιμότητα και την επινοητικότητα, μια κριτική της παραδοσιακής έννοιας της υλικής αξίας, του πρόσκαιρου, και της συνολικής καταναλωτικής κουλτούρας. Παράλληλα, η τέχνη της δημιουργικής επανάχρησης εισηγείται ότι κάθε τι, εννοιολογικό ή υλικό, ζει καλύτερα μέσα από μια ζωή άπειρων μεταμορφώσεων, επανεκτιμήσεων και αναθεωρήσεων

-Πάρης Καπράλος

Σχετικά με αυτόν τον κατάλογο

(ή σκέψεις για τους καταλόγους εκθέσεων στη σύγχρονη εποχή)

Με τη πεποίθηση ότι αφενός στερείται νοήματος να εκδίδουμε πλέον έντυπους καταλόγους καθώς εξαιτίας των σύγχρονων συνηθειών, ελάχιστοι ενδιαφέρονται να τους κρατήσουν, αλλά και εξαιτίας περιβαλλοντικής ηθικής που επιβάλλει να τυπώνουμε ολοένα και λιγότερα, έχουμε πλέον απεμπολιστεί εν πολλοίς στις ομαδικές εκθέσεις από την έκδοση έντυπου καταλόγου. Ο κατάλογος που κρατάτε είναι μόνο ψηφιακός, αναμνηστικός, όχι καταγραφικός των έργων, και στόχο έχει να γνωρίσετε καλύτερα τους καλλιτέχνες, οι οποίοι εδώ μοιράζονται και τη σκέψη, και όχι μόνο τα έργα τους, με όποιον φυλλομετρήσει τον κατάλογο. Επίσης, συγκαταλέγεται στους καταλόγους που διαθέτει για πάντα, σε όλους, με πρόσβαση από παντού, δωρεάν η ARTgrid στη σχετική ενότητα της ιστοσελίδας της [ΕΔΩ](#).

Σχετικά με τον Επιμελητή

Ο Πάρης Καπράλος είναι Εικαστικός Επιμελητής, Ιδρυτής της ARC -Art Revisited Collective, και συνεκδότης του Arts & Antiques CCR. Γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Αθήνα, ενώ το 2008 μετοίκησε στη Β. Ελλάδα και δραστηριοποιείται διεθνώς. Σπούδασε Οικονομικά (Αθήνα) και Γραφικές Τέχνες (Αγγλία), εργάστηκε ως Δημοσιογράφος (1999-2006), ως διοργανωτής σε επιχειρηματικά συνέδρια του κλάδου της Πληροφορικής & των Τηλεπικοινωνιών (Infocom, Greek ICT Forum, 2004-2011), και άλλαξε επαγγελματική πορεία στρεφόμενος στον χώρο της Τέχνης το 2011. Συνεργάστηκε με τον όμιλο Myrò Group of Culture (Myrò Gallery, Myrò Antiques House, Greek Marble Initiative, 2011-2017). Από το 2018 και εξής εργάζεται ως ανεξάρτητος Διοργανωτής και Επιμελητής εικαστικών εκθέσεων & εκδηλώσεων. Από το 2019 είναι εκπρόσωπος του Ελληνικού Τμήματος της Διεθνούς Ένωσης Υδατογραφίας IWS (International Watercolor Society). Έχει επιμεληθεί και διοργανώσει περισσότερες από 180 εκθέσεις, εικαστικές δράσεις, projects και συμμετοχές εντός και εκτός Ελλάδας. Περισσότερες πληροφορίες [ΕΔΩ](#).

Σχετικά με την Luminous Eye

Χώρος για τις τέχνες με άξονα την φωτογραφία, που συνδυάζει και εκφράζει τις ιδέες και το πνεύμα των ιδρυτών της Βασίλη Γεροντάκου, Χάρη Κακαρούχα, Εύης Καραγιαννίδη, Κατερίνας Καρανίκα, Παύλου Παυλίδη με ένα πρόγραμμα που περιλαμβάνει εκθέσεις, σεμινάρια, παρουσιάσεις, ομιλίες, δράσεις, εκδόσεις και συνεργασίες με ξένες γκαλερί. Σε ένα φιλικό, φωτεινό, σύγχρονο χώρο, με ένα μικρό καφέ και μια ενημερωμένη βιβλιοθήκη πάντα στην διάθεση των επισκεπτών και των φίλων της, δίνοντας το δικό της στίγμα ποιότητας στα καλλιτεχνικά πράγματα των Αθηνών. Περισσότερες πληροφορίες: <https://luminouseye.net>

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Για τη δημιουργία του παρόντος καταλόγου ζητήθηκαν βιογραφικά και καλλιτεχνικές δηλώσεις από όλους τους συμμετέχοντες καλλιτέχνες στην έκθεση. Ορισμένοι επέλεξαν να μην αποστείλουν τα ζητούμενα. Για λόγους ισότιμης προβολής και τυποποίησης του καταλόγου αφιερώνεται ίσος χώρος σε όλους. Τυχόν κενά ή μη συμπερίληψη καλλιτεχνών που αναφέρονται ως συμμετέχοντες στην έκθεση (βλέπε σελίδα 2 παρόντος καταλόγου) οφείλονται την επιλογή ορισμένων καλλιτεχνών να μη παρέχουν τα ζητηθέντα υλικά.

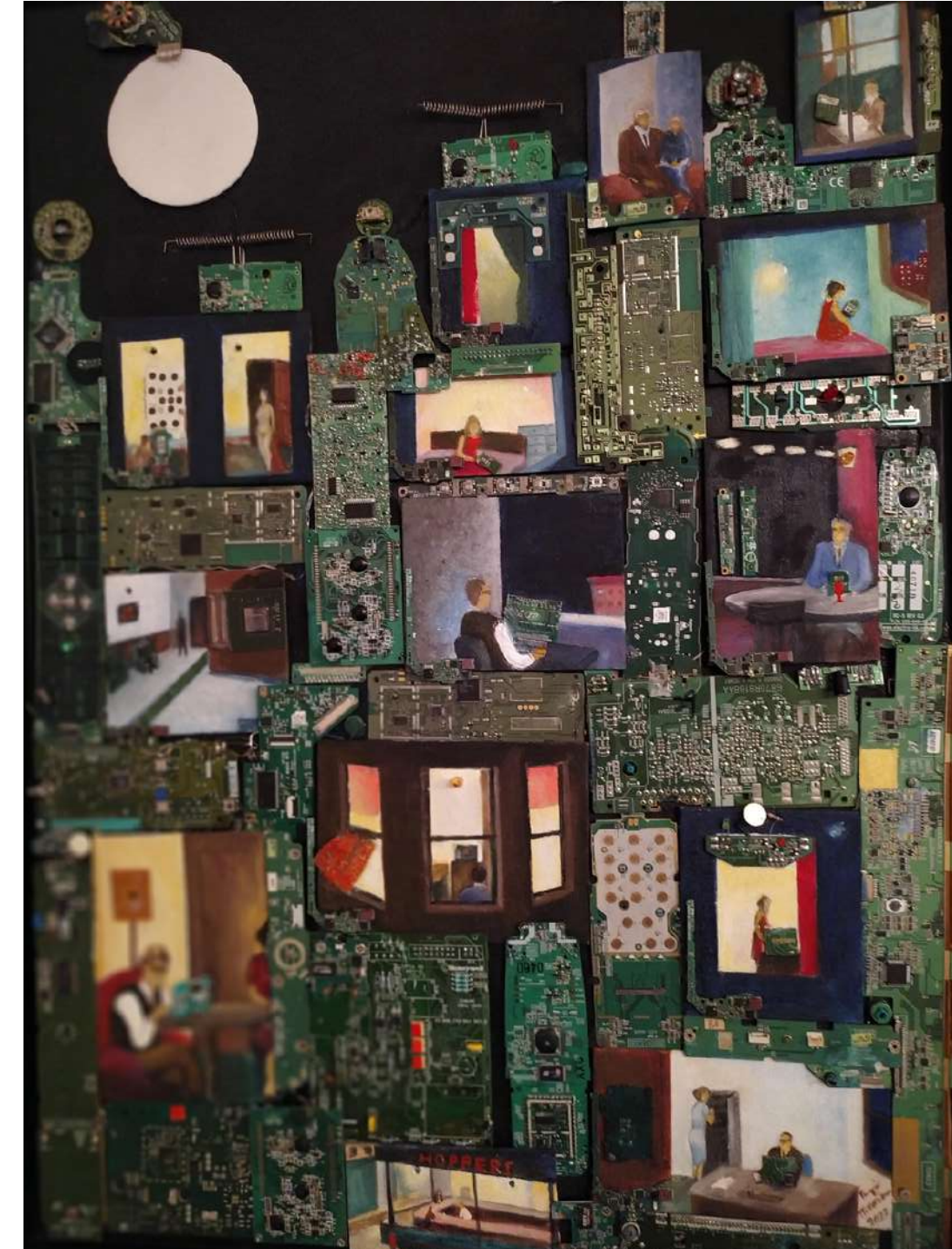
Γωγώ Πιτσόκου

Statement

Αντλώ την έμπνευση από την σχέση του ανθρώπου με τον χώρο (φυσικό και κοινωνικό) μέσα στον οποίο καλείται να υπάρξει. Τα έργα μου αφορούν το άτομο, σαν μονάδα αλλά και σαν συλλογικότητα. Χρησιμοποιώ κάθε μέσο για να αποτυπώσω τις σκέψεις και την φαντασία μου. Στην συγκεκριμένη περίπτωση ήθελα να εκφραστώ μέσα από αντικείμενα που παρόλο ότι επαψαν να έχουν αξία χρήσης, συνεχίζουν την <<ζωή>> τους, μέσα από την Δημιουργική επαναχρηση>>

Η Γωγώ Πιτσόκου γεννήθηκε στην Αθήνα όπου και τελείωσε Φαρμακευτική, οικονομικό Νομικής και πληροφορική, αλλά περισσότερο την ενδιέφερε η ζωγραφική. Πήρε μαθήματα σε ελεύθερα εργαστήρια ζωγραφικής και αιογραφίας και συμμετείχε σε ομαδικές εκθέσεις.

Σύντομο Βιογραφικό

Σταύρος Τσιάκαλος

Statement

Τα forkcats (οι πιρουνόγατες) - πολύχρωμες γάτες, ζωγραφισμένες σε ξύλινα πιρουνάκια - γεννήθηκαν ως αντίδραση σε δυο παρατηρήσεις: παράγουμε αμέτρητα αντικείμενα μιας χρήσης που συχνά δεν χρησιμοποιούνται ούτε μια φορά πριν πεταχτούν, ενώ χάρη στην μαζική παραγωγή έχουν αξία που χρηματικά δεν μπορεί να οριστεί. Επειδή στις πλούσιες χώρες της δύσης ούτε καν έχουμε τόσο ευτελές νόμισμα, είναι ανεκτίμητα. Τα ξύλινα πιρουνάκια των forkcats είναι τέτοια αντικείμενα. Οικολογία και γάτες, τα forkcats παντρεύουν το θέμα που μας ανησυχεί με εκείνο που αναζητούμε στο διαδίκτυο για να ξεχαστούμε. Χαρίζουν ένα πολύχρωμο διάλειμμα και φαινομενικά γυρίζουν την πλάτη τους στα προβλήματα μας, ενώ αυτά κρύβονται μέσα στα ίδια τα υλικά των έργων

Ο Σταύρος Τσιάκαλος γεννήθηκε στην Βρέμη της Γερμανίας, σπούδασε αρχιτεκτονική στη Θεσσαλονίκη και public management στο Μιλάνο. Ζει, εργάζεται και ζωγραφίζει στην Αθήνα.

Σύντομο Βιογραφικό

Χριστίνα Μακροπούλου

Statement

Τα χρόνια περνάνε , οι καιροι αλλάζουν , καινούρια δεδομένα για όλη την ανθρωπότητα.Βιώνουμε καθημερινά πρωτόγονες καταστάσεις ,όλα φθείρονται ,αξίες , ανθρώπινες σχέσεις και προπαντός ολοκληρος ο πλανήτης , η ΓΗ μας.Η αρχή του ΤΕΛΟΥΣ αποτελεί έμπνευση για μένα, επεμβαίνοντας πάνω σε παλαιότερα άχρηστα πράγματα όπως έναν άχρηστο πεταμένο καμβά ή έναν ταμπλά απο μια πεταμένη πόρτα που έτυχε να βρω σε μια παραλία, διατηρώντας την φθορα του χρόνου , δημιουργώ ένα καινούργιο έργο που καταγράφει το σήμερα. Με αυτόν τον τρόπο προσπαθώ να προκαλέσω τον θεατή να αντιδράσει , να κάνει διάλογο, να φωνάξει για όλα αυτά που συμβαίνουν γύρω του.Ταυτόχρονα εκφραζω τις δικούς μου φόβους και ανησυχίες για “ Το Τι Μέλλει Γενέσθαι”.

Η Χριστίνα Μακροπούλου γεννήθηκε και διαμένει στην Αθήνα. Είναι Εικαστικός ,μέλος του ΕΕΤΕ από το 2003 εγγεγραμμένη στο τμήμα ζωγραφικής, μαθήτευσε στο εργαστήριο των Δ. Φώτου και Κ. Αργύρη (1992) και αυτή την στιγμή σπουδάζει στο ΚΨΤ Επιμόρφωσης Ψυχοθεραπεία Μέσω Τεχνών με ειδικότητα Art Therapy. Έζησε στην Τήνο (1999-2014) και ερωτεύτηκε το κυκλαδίτικο τοπίο, το οποίο και αποτύπωσε στα πρώιμα έργα της. Στην συνέχεια επέστρεψε στην Αθήνα, εμπλουτίζοντας παράλληλα τη θεματολογία και το στυλ της. Έχει δείξει την δουλειά της σε δέκα επτά ατομικές και έντεκα ομαδικές εκθέσεις στην Ελλάδα (Τήνο, Λιβαδειά, Αθήνα κ.α.). Ασχολείται επίσης με εικονογράφηση παραμυθιών, τοιχογραφίες και την δημιουργική απασχόληση παιδιών.

Σύντομο Βιογραφικό

Χρήστος Χριστόπουλος

Statement

Η σύνθεση των γλυπτών της σειράς HYBRID PLANET # HP M10 # έχει σαν βάση τα ερεθίσματα που πήρα παρατηρώντας υλικά ασύμμετρα (πέτρες, ξύλα, ρίζες) σμιλευμένα από τα στοιχεία της φύσης. Διατηρώντας το σχήμα τους και την υφή τους, σε συνδυασμό με την κατάλληλη προσθήκη των μεταλλικών γεωμετρικών στοιχείων ήρθε στο φως μια νέα φόρμα. Το αποτέλεσμα είναι η δημιουργία ενός υβριδικού κόσμου που παραπέμπει σε κάτι απόκοσμο και ασύλληπτο για τα γήινα σταθερά και αποδεκτά. Προσπερνώντας τα στερεότυπα και την διαφορετικότητα η εξέλιξη της ζωής πλάθει ένα νέο κόσμο, όπου συνυπάρχουν αρμονικά οι ασύμμετρες δημιουργίες της φύσης (πέτρες και αλίκυπα) με τις μεταλλικές γεωμετρικές κατασκευές του ανθρώπου. Εδώ το ξύλο είναι εύκαμπτο, ρευστό και αποτελεί τον βασικό ιστό για την ζωή του HP – M10.

Ο καλλιτέχνης πραγματοποιεί μια διαρκή αναζήτηση ώστε να γεννηθεί κάτι νέο μέσα από το παλιό όπου ο χρόνος έχει αφήσει τα ίχνη του με έμφαση στη φυσική παλαίωση ξύλων και μετάλλων. Συνδυάζει τα ασύμμετρα υλικά από τη φύση (πέτρες, αλίκυπα, κλπ.) με χρησιμοποιημένα αντικείμενα της ανθρώπινης δραστηριότητας και καθημερινότητας, δημιουργώντας νέες χρηστικές - διακοσμητικές φόρμες, αλλά και γλυπτικές μορφές. Αποτέλεσμα αυτής της προσπάθειας αποτελεί η δημιουργία των φωτιστικών δαπέδου "Fos Παλαιόθεν", των εικαστικών ρολογιών και της σειράς γλυπτών HYBRID PLANET # HP M10 # που έχει παρουσιάσει μέσα από εννέα (9) ατομικές και τρεις (3) ομαδικές εκθέσεις σε επαρχία και Αθήνα (από το 2017 έως το 2022).

Σύντομο Βιογραφικό

Κώστας Παπαγεωργίου

Statement

Ο τίτλος “Les grands blessés” σηματοδοτεί ένα δίπτυχο έγχρωμων φωτογραφιών που καθεμιά τους σχολιάζει με τον δικό της τρόπο τον ανθρώπινο πόνο και τις εκφάνσεις του. Πρόκειται για νεκρές φύσεις στις οποίες γίνεται χρήση υλικών και αντικειμένων τα οποία συλλέχθηκαν από τον περιβάλλοντα χώρο και εγκαταστάθηκαν εκ νέου συναρμολογώντας και αναδεικνύοντας με έναν εικαστικό τρόπο, νέες μορφές και σχέσεις. Ο “βαριά πληγωμένος” εαυτός, στη φυσική, συναισθηματική και πνευματική του διάσταση, απεικονίζεται εδώ με συνθέσεις και σύμβολα, κτερίσματα που συνοδεύουν τελετουργικά την πάσχουσα ανθρώπινη ύπαρξη.

Ο φωτογράφος και εικαστικός οπτικοακουστικών μέσων Κώστας Παπαγεωργίου γεννήθηκε στην Αθήνα. Είναι απόφοιτος του τμήματος Φυσικής του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων με μεταπτυχιακές σπουδές στο ΕΑΠ Πατρών. Σπούδασε κλασική κιθάρα και θεωρητικά της μουσικής και συνθέτει μουσική για το θέατρο από το 1985. Από το 2009 ασχολείται ενεργά με τη φωτογραφία και τις οπτικοακουστικές εγκαταστάσεις. Έργα του φιλοξενούνται σε ιδιωτικές συλλογές και έχουν παρουσιαστεί σε ατομικές και ομαδικές εκθέσεις στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.

Σύντομο Βιογραφικό

Διονύσιος Μπουλέρος

Statement

Από μικρός είχα μανία να φτιάχνω πράγματα με ό,τι είχα γύρω μου. Μεγαλώνοντας συνειδητοποίησα ότι αυτό έκαναν πάντα οι άνθρωποι – δεν πετούσαν τα παλιά, χαλασμένα αντικείμενα αλλά έβρισκαν τρόπους να τα ανα-κατασκευάζουν χωρίς αυτά να χάνουν σε πρακτικότητα και ομορφιά. Άρχισα λοιπόν, να ανακαλύπτω στα σκουπίδια ή σε απροσδόκητα μέρη πολύτιμα ευρήματα που μου ψιθυρίζουν τις ιστορίες τους, αυτές μπλέκονται με τις δικές μου, συνδεόμαστε κι ύστερα μου ζητούν, όπως στα παραμύθια, να τους χαρίσω μια νέα ζωή. Κι εγώ το κάνω γιατί παράλληλα με βοηθά να βρίσκω το καλό και στους ανθρώπους. Προσπερνώντας τις συμβατικές λύσεις μαθαίνω πολλά, διευρύνω τα όριά μου, ανοίγω και απλώνομαι επινοώντας συνδέσεις με τα κοινωνικά ζητήματα που με απασχολούν. Για παράδειγμα, το έργο «Επιπλέοντας» είναι ένα σχόλιο για το προσφυγικό ζήτημα και ο περήφανος «Ινδιάνος» μου αποδίδει φόρο τιμής στους two spirit people, ενός προνομιούχου, χαρισματικού τρίτου φύλου σε πολλές ινδιάνικες φυλές, που συνδύαζε ανδρικές και γυναικείες ιδιότητες.

Ο Διονύσιος Μπουλέρος είναι αυτοδίδακτος καλλιτέχνης. Δραστηριοποιείται κυρίως στον χώρο της δημιουργικής ανακύκλωσης-επαναχρησιμοποίησης υλικών και αντικειμένων και της διακόσμησης. Χρησιμοποιεί παλιά αντικείμενα και υλικά δίνοντάς τους μια ακόμη ζωή. Τα επαναχρησιμοποιημένα αντικείμενα φέρουν σημάδια της προηγούμενης τους ζωής, αφηγούνται τις δικές τους ιστορίες και ξανασυνδέονται με τους ανθρώπους. Η τέχνη του μπορεί να είναι μια υπενθύμιση της δυνατότητας για μείωση των απορριμμάτων και της δημιουργικής συνομιλίας του παλιού με το νέο.

Σύντομο Βιογραφικό

Αγγελική Ασημακοπούλου

Statement

Η σειρά των έργων «ΕΛΙΕΣ» ξεκίνησε το 2018 για να πλαισιώσει με φωτογραφικό υλικό την έκδοσή μου «Η ελιά και ο πολιτισμός της». Έργα αυτής της σειράς έχουν αποτυπωθεί στο λεύκωμά μου «ΕΛΙΕΣ», που εκδόθηκε το 2022. Χρησιμοποιώ, μεταξύ των άλλων, τη giclée εκτύπωση (υψηλής ποιότητας εκτύπωση αρχαικής τέχνης) γιατί μου προσφέρει τη δυνατότητα αποτύπωσης έργων σε οποιοδήποτε υλικό, όπως ξύλο, γυαλί, μέταλλο, μάρμαρο κ.λ.π. Τα χειροποίητα φύλλα χαρτιού, που κατασκευάζω ανακυκλώνοντας χρησιμοποιημένα χαρτιά και ίνες ξύλου, είναι ένα υλικό με ιδιαίτερη εκφραστική δύναμη και καθιστά κάθε έργο που αποτυπώνεται επάνω του μοναδικό και κυριολεκτικά ανεπανάληπτο.

Η Αγγελική Ασημακοπούλου γεννήθηκε στον Πύργο της Ηλείας. Είναι γεωπόνος και ζει και εργάζεται ως ελεύθερος επαγγελματίας στην Αθήνα. Ξεκίνησε να ασχολείται με τη φωτογραφία λόγω επαγγελματικών αναγκών, γι' αυτό και οι φωτογραφίες της εντάσσονται σε θεματικούς κύκλους. Έργα της βρίσκονται σε επαγγελματικούς χώρους και σε ιδιωτικές συλλογές.

Σύντομο Βιογραφικό

Αμαλία Κορωνάκη

Statement

Η παρουσία μου στην Τουρκία και η έμπνευση που αποκόμισα από τις ζωές των ανθρώπων που συνάντησα εκεί αποτελούν τη βάση για το έργο μου, που απεικονίζει μια μητέρα και το παιδί της φορτωμένα σε έναν σάκο, ζωγραφισμένο πάνω σε παλιά εφημερίδα. Μια μητέρα κουβαλά το παιδί της φορτωμένο στον ίδιο σακο που με αυτο στην Τουρκια κανουν συλλογη χαρτιου και παραγωγων για να τα πωλήσουν και να επιβιώσουν οικονομικά. Συνολικά το έργο μου αφορά την ορατότητα, προσπαθώ να δώσω φωνή σε αυτούς που συχνά παραμένουν άορατοι γύρω μας. Προσδοκώ το έργο μου να αναπτύξει μια διαλεκτική αλληλεγγύης με τον κόσμο και τα πράγματα που μας περιβάλλουν, σκέψεις και δράση για έναν καλύτερο κόσμο.

Η Αμαλία Κορωνάκη είναι εικαστική καλλιτέχνης με κύρια μέσα έκφραση το σχέδιο, τη ζωγραφική και τη φωτογραφία. Γεννήθηκε στην Πάτρα και μεγάλωσε στην Ιτέα Φωκίδας. Σπούδασε Εφαρμοσμένη Πληροφορική και Πολυμέσα στο Ηράκλειο. Με την τέχνη ασχολήθηκε από παιδί. Στη ζωγραφική είναι αυτοδίδακτη και πάντα ήταν αφοσιωμένη σε αυτή, παράλληλα με κάθε άλλη δραστηριότητα της ζωής της. Εκτός τη ζωγραφική, έπαιζε μουσική από νεαρή ηλικία και ασχολείται με τη φωτογραφία. Οι ζωγραφική της τα τελευταία χρόνια βασίζεται σε κομμάτια από φωτογραφικό υλικό που η ίδια καταγράφει μέσα από την καθημερινότητα σε πόλεις στην Ελλάδα και το εξωτερικό καθώς ταξιδεύει συχνά σε όλα το κόσμο. Στη ζωγραφική της, χρησιμοποιεί κυρίως μικτά μέσα και ανακυκλωμένα υλικά. Αναζητά συνεχώς νέες ιδέες και πειραματίζεται πολύ. Έχει δείξει τη δουλειά της σε 2 ατομικές εκθέσεις στην Ελλάδα και σε επιλεγμένες ομαδικές εκθέσεις στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Έργα της ανήκουν σε ιδιωτικές συλλογές. Η Αμαλία Κορωνάκη συμπράττει με την συλλογικότητα εικαστικών καλλιτεχνών ARC – Art Revisited Collective από τον Ιούνιο 2023.

Σύντομο Βιογραφικό

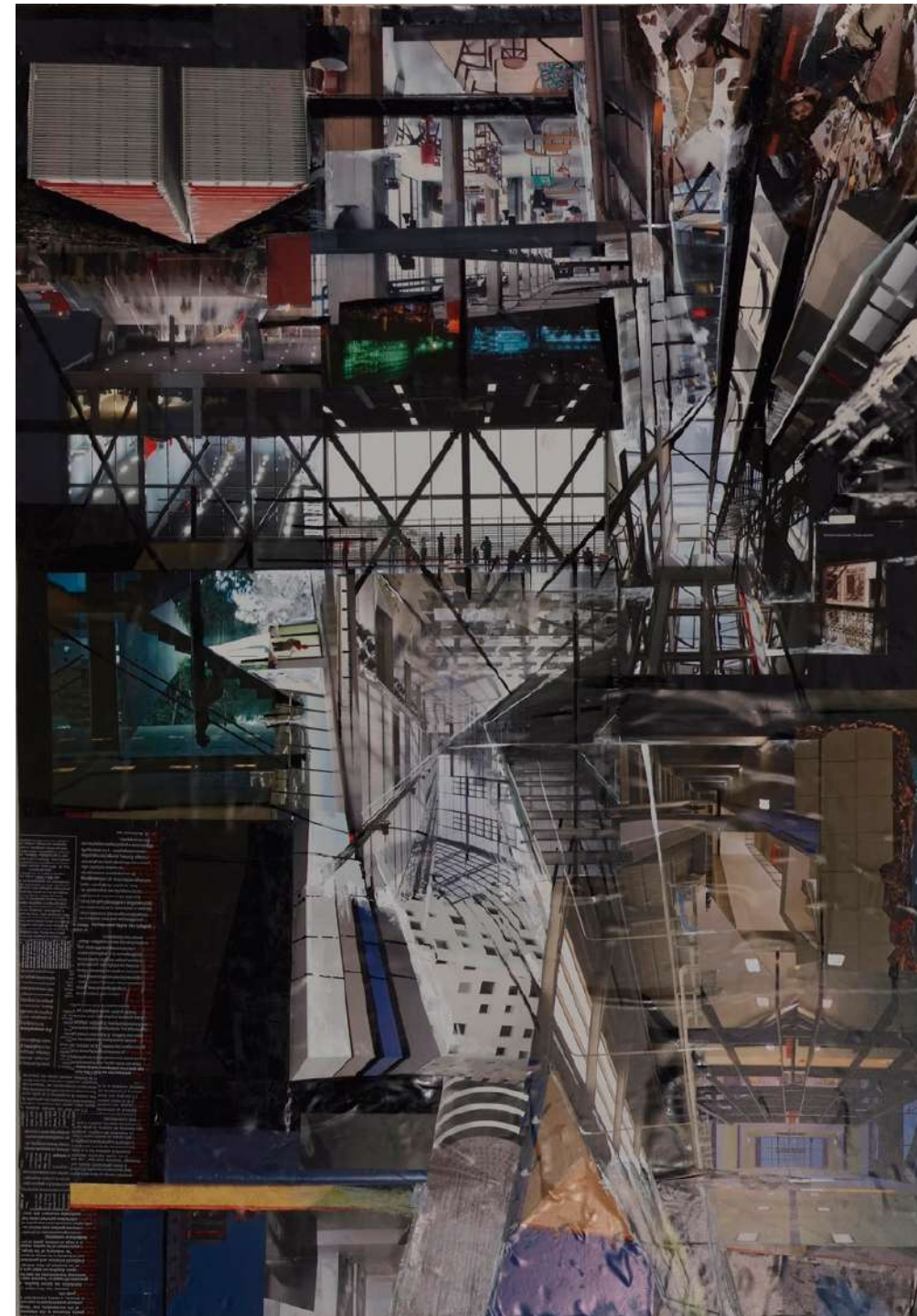
Λένα Σπάνια

Statement

Αντιλαμβάνομαι την καλλιτεχνική έκφραση σαν μέσο επεξήγησης παρά αφήγησης. Ενώ η εκλογίκευση της καλλιτεχνικής δημιουργίας δεν αποτελεί ζητούμενο, αναγνωρίζω ότι ακολουθώ τα βήματα ανάλυση, σύνθεση, αξιολόγηση όπως και στην αρχιτεκτονική μελέτη. Αντιλαμβάνομαι την ζωή, την τέχνη, την αρχιτεκτονική σαν ένα ροικό χώρο όπου η μια κατάσταση τροφοδοτεί, επηρεάζει την άλλη. Τα έργα μου ανθρωποκεντρικά, αφηρημένα η ρεαλιστικά έχουν αφετηρία την διαδραστική σχέση του ανθρώπου με το κοινωνικό η φυσικό περιβάλλον. Με απασχολούν έννοιες όπως: σχέσεις, προσαρμογή, διαφορετικότητα, απόρριψη- αποδοχή, βία- δράση- αντίδραση, ειρωνεία- αυτοσαρκασμός, κλίμακα- όρια-αντοχή, καταπίεση- ανοχή- αδιαφορία, συμβιβασμός. Εκτιμώ κάθε μη συμβατική ματιά αποφεύγοντας την επανάληψη- οικειοποίηση κεκτημένων μεθόδων. Δίνω χώρο στο τυχαίο και στην αξιοποίηση του «λάθους» και θεωρώ ότι η συνύπαρξη της αναπαράστασης με την παραμόρφωση δημιουργούν νέο νόημα και άλλη ανάγνωση. Στην καλλιτεχνική δημιουργία αποζητώ τις ιδέες, τις έννοιες και αγαπώ τα έργα που τις συνδυάζουν με την υλική και αισθητική υπόστασή τους.

Η Λένα Σπάνια γεννήθηκε το (1958) και σπούδασε αρχιτεκτονική στο Πολυτεχνείο του Α.Π.Θ. (1976-1982). Εργάστηκε ως αρχιτέκτονας μηχανικός (1983-2023) στην Ελλάδα και στο εξωτερικό με κύριο αντικείμενο τις μελέτες δημοσίων και ιδιωτικών κτιρίων και συμμετείχε σε 31 αρχιτεκτονικούς διαγωνισμούς, ελληνικούς και διεθνείς, αποσπώντας συνολικά 28 βραβεία και διακρίσεις. Η λειτουργικότητα, η ένταξη στο περιβάλλον και η ιστορική μνήμη του κάθε τόπου αποτελούν τους βασικούς άξονες σχεδιασμού. Κύριο μέλημα αποτελεί η μείωση του αντιληπτικού όγκου των νέων κτιρίων και η έμφαση στην "σημασία" του "ιδιαίτερου νοήματος" τους. Το 1990 μετά από εισαγωγικές εξετάσεις φοίτησε δυο χρόνια στη Σχολή Καλών Τεχνών του Α.Π.Θ., με σκοπό την συστηματική και παράλληλη ενασχόληση με τη ζωγραφική και την αρχιτεκτονική καθώς και την διερεύνηση του τρόπου που η ζωγραφική και η αρχιτεκτονική επικαλύπτονται και αλληλοσυμπληρώνονται τόσο ως μέρος της συνθετικής διαδικασίας όσο και ως μέσο έκφρασης. Το 2012 οργάνωσε ατομική έκθεση ζωγραφικής στην Κύπρο.

Σύντομο Βιογραφικό

Μαρία Αθανασέκου

Statement

Τα έργα αποτελούν μέρος ενός κύκλου που αφορά το πένθος. Όταν οι λέξεις δεν είναι αρκετές, η τέχνη δημιουργεί τη βεβαιότητα ότι η εικαστική κατασκευή νοήματος μπορεί να ρίξει σπόρους ίασης ακόμη και σε γη καμένη. Μέσα από τις εικόνες του κήπου της προσευχής και του αγγέλου που ίπταται, αναπλαισιώνεται παρηγορητικά η κατάσταση του νου. Η αγωνία και η απόγνωση σιωπούν για λίγο. Στον κήπο αυτόν ανθίζουν προσευχολούλουδα με πέταλα από μοσχολίβανο και μίσχο από μελισσοκέρι. Το στοιχείο της πνευματικότητας άυλα γεφυρώνει το εδώ με το επέκεινα. Τα υλικά είναι αναπάντεχα, όπως και η απώλεια: Ένα θραύσμα από το πιάτο σου που δεν μπορώ να πετάξω, ρόδα που συμβολίζουν την αγάπη, σπόροι λεβάντας για τον ήρεμο ύπνο, τον αδερφό του θανάτου, πανσέδες για τις σκέψεις και τη μνήμη, μια καντηλήθρα με το φυτίλι, αντί για φεγγάρι στον εσπερινό κήπο. Το πένθος έχει τη ρίζα του στο «πάσχω», «παθαίνω». Όταν η ψυχή πάσχει, πενθεί, στον κήπο αυτό ξεκουράζεται και συναντάει αυτόν που της λείπει.

Η Μαρία Αθανασέκου είναι Ιστορικός Τέχνης, απόφοιτη της Φιλοσοφικής Αθηνών με μεταπτυχιακές σπουδές στην Ιστορία της Τέχνης στο Πανεπιστήμιο του Λονδίνου, διδάκτωρ της Σχολής Αρχιτεκτόνων Μηχανικών του ΕΜΠ. Διδάσκει σε πανεπιστημιακές σχολές, δίνει διαλέξεις και συμμετέχει με ανακοινώσεις σε συνέδρια. Άρθρα της έχουν δημοσιευτεί σε επιστημονικά περιοδικά, και έχει συγγραφικό έργο. Τα επιστημονικά της ενδιαφέροντα είναι πολλά και τα συνδυάζει πάντα με γνώμονα την τέχνη, τη θεραπεία και την εκπαίδευση. Το τελευταίο διάστημα, εκτός από λέξεις, φτιάχνει εικόνες, ως δημιουργός συμμετέχει σε ομαδικές εκθέσεις, πιστεύοντας στη θεραπευτική διάσταση της τέχνης, καθώς μέσα από αυτή φροντίζονται δικά της τραύματα. Της αρέσει να αφηγείται την τέχνη με λέξεις, να δημιουργεί εικόνες δικών της βιωμάτων, να μοιράζεται και να επικοινωνεί μέσω της εικόνας. Πιστεύει ότι η τέχνη έχει μεγάλη δύναμη και ιστορίες να μας πει, πολλές, αν όχι όλες, μας αφορούν ή θα μας αφορούν σε κάποια από τις περιόδους της ζωής μας, όσο διευρύνεται το υπαρξιακό μας πεδίο.

Σύντομο Βιογραφικό

Δημήτρης Τσακίρης

Statement

Το "AI RECYCLE BIN" αντικατοπτρίζει τη σύγχρονη συνάντηση της τέχνης με την τεχνολογία. Μέσω αυτού, αναδεικνύονται δύο διαφορετικές διαδικασίες δημιουργίας, δύο προσεγγίσεις που εξερευνούν τη φύση της τέχνης και την ανθρωπινή εικόνα στα δεξιά, τραβηγμένη από τον καλλιτέχνη, αποτυπώνει την προσωπική του αντίληψη. Μέσα από τον φακό της φωτογραφικής μηχανής, αποκαλύπτονται αισθητικά στοιχεία και μηνύματα που ο καλλιτέχνης επιθυμεί να Η εικόνα στα αριστερά, που δημιουργήθηκε με τη βοήθεια τεχνητής νοημοσύνης, παρέχει μια νέα ερμηνεία της αρχικής φωτογραφίας. Το AI εργαλείο εξετάζει, αναλύει και αναπαράγει τις λεπτομέρειες, δημιουργώντας έναν εναλλακτικό οπτικό κόσμο. Αυτή η δημιουργία παρέχει μια διαφορετική προοπτική, ένα πείραμα με την εικόνα και την αισθητική, που αποκαλύπτει νέες πτυχές και ερμηνείες του θέματος. Είναι ένας τρόπος ανανέωσης και ανακύκλωσης

Ο Δημήτρης Τσακίρης είναι ένας φωτογράφος με ενδιαφέρον στον κινηματογράφο και τη φωτογραφία. Γεννημένος στην Αθήνα, ανακάλυψε από νεαρή ηλικία την αγάπη του για την τέχνη της κινηματογραφικής αισθητικής και την επίδραση της στην εικόνα. Σπούδασε φωτογραφία και συνεχίζει με σπουδές Ο Δημήτρης εξερευνά τη φωτογραφία μέσω διαφορετικών τομέων. Τον καθοδηγείτο πάθος του για τα πορτραίτα, το documentary storytelling και πειραματίζεται με τη στατική και κινούμενη εικόνα, χρησιμοποιώντας εργαλεία της τεχνητής νοημοσύνης (AI). Με την κινηματογραφική αισθητική που τον χαρακτηρίζει, δημιουργεί εικόνες που μεταφέρουν την ατμόσφαιρα και την εκφραστικότητα του κινηματογράφου στην στατική φωτογραφία.

Σύντομο Βιογραφικό

Γιάννος Μπουζιούκος

Γεννήθηκε στην Αθήνα. Σπούδασε στη σχολή Βακαλό (1972-1975) με καθηγητές στο σχέδιο τους Παναγιώτη Τέτση και Γιάννη Βαλαβανίδη, απ' όπου αποφοίτησε με έπαινο. Ακολούθησαν σπουδές στην Μεγ. Βρετανία με υποτροφία, στο Central (St.Martin's) School of Art and Design, στο Λονδίνο (1975-1976) με καθηγητή τον Anthony Attenborough και στο West Glamorgan Institute of Higher Education, Architectural Glass Department στο Swansea της Μεγ. Βρετανίας (1976-1978) με καθηγητές τους Timothy Lewis, Marjory Walters, Ludwig Shaffrath, κ.α. όπου ειδικεύτηκε με εξαιρετική επιτυχία στις σύγχρονες τεχνικές του γυαλιού αποφοιτώντας με την ανώτατη διάκριση και χρηματικό έπαθλο. Το 1978 η Βασιλική Ακαδημία του Λονδίνου του απένειμε δια του μέλους της Laurence Lee, του διασημότερου καλλιτέχνη βιτρώ στην Αγγλία, το βραβείο "The Howard Martin Design Award" για την ποιότητα της δουλειάς του. Την ίδια χρονιά (1978) εκλέχτηκε μέλος του Συμβουλίου των Βιομηχανικών Καλλιτεχνών και Σχεδιαστών του Λονδίνου, S.I.A.D (Industrial Artists and Designers of London). Το 1985 το Γαλλικό Ινστιτούτο της Αθήνας του απένειμε βραβείο, για την Αφίσα που σχεδίασε, για την Ευρωπαϊκή χρονιά μουσικής. Δίδαξε σύγχρονες τεχνικές γυαλιού ως Λέκτορας στην Μεγ. Βρετανία στην Αυστραλία και στη σχολή Βακαλό στην Αθήνα. Έχει εκπροσωπήσει την Ελλάδα στα Βιτρώ, στην Γαλλία, Γερμανία, Μ. Βρετανία και Αυστραλία. Μέλος του Ε.Ε.Τ.Ε. Αναφορά στο έργο του γίνεται στο λεξικό των Ελλήνων Καλλιτεχνών (Μέλισσα Τόμος Γ').

Σύντομο Βιογραφικό

Statement

Από τις επισκέψεις μου σε διάφορα εργοστάσια γυαλιού λόγω δουλειάς, είχα εντυπωσιαστεί από τους ξέχειλους κάδους ανακύκλωσης γυαλιού. Όταν τους έβλεπα, αισθανόμουν πως ήμουν μπροστά σ' ένα μικρό κρυμμένο θησαυρό. Μάζευα διάφορα σχήματα και χρώματα γυαλιού από το κάδο, χωρίς ωστόσο να έχω κάτι περισσότερο στο μυαλό μου. Αργότερα, όταν είχα τα γυαλιά στο στούντιο μου, άρχισα να φαντάζομαι διάφορες εικόνες και συνθέσεις. Πέρασε αρκετός καιρός μέχρι να εξοικειωθώ αρκετά μαζί τους και ν' αρχίσω να πειραματίζομαι με διάφορες τεχνικές στο φούρνο, που θα κατέληγαν αργότερα στη δημιουργία συνθέσεων glass collage. Κάθε φορά που βλέπω ξανά τις συνθέσεις μου σε glass collage, αισθάνομαι σαν να είχα κάνει μια μυστική συμφωνία με τα γυαλιά, να μην αποκαλύψω την προέλευση τους.

Σάββας Ζημαντάκος

Statement

Η "ασφυξία" της ανθρώπινης φύσης μέσα στους τοίχους ενός εσωτερικού αστικού τοπίου. Ο αστός άνθρωπος σαν μορφή, προσπαθώντας να συμβαδίσει με τις ραγδαίες εξελίξεις και τις κοινωνικές αξίες της σύγχρονης αστικής ζωής.

Ο Σάββας Ζημαντάκος γεννήθηκε το 1991 στην περιοχή της Βέροιας. Ξεκίνησε σπουδές στην σχολή της αρχαιολογίας του Α.Π.Θ τις οποίες εγκατέλειψε προκειμένου να ασχοληθεί με την γραφιστική, που είναι ένας γενικότερος τομέας του εικαστικού χώρου. Άρχισε να ασχολείται με τις εικαστικές τέχνες περίπου 2 δεκαετίες πριν, σε ηλικία των 8 ετών. Μέχρι και σήμερα συνεχίζει να ζωγραφίζει και να εμπλέκεται γενικά με το αντικείμενο, τόσο στην εργασία, όσο και στον ελεύθερό του χρόνο. Εργάζεται στο Blind Studio στη Θεσσαλονίκη, ένα βραβευμένο δημιουργικό γραφείο. Έχει πραγματοποιήσει 4 ομαδικές εκθέσεις.

Σύντομο Βιογραφικό

Μάγδα Δημούδη

Statement

Μέσα από ένα προσωπικό τρόπο οπτικής, προσεγγίζω τη διαχρονική σχέση του ανθρώπου με τη φύση, τον χρόνο και τελικά την ίδια τη ζωή, σε όλες τις εκφάνσεις της. Με τα έργα μου περιγράφω το διαχρονικό πορτραίτο της ζωής του καθημερινού ανθρώπου.

Η Μάγδα Δημούδη γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη το 1965 και από το 1986 ζει στην Κέρκυρα. Από το 1982 έως το 1984 μαθητεύσε στη Βυζαντινή ζωγραφική και Αγιογραφία με δάσκαλο τον Ιωάννη Βράνο. Από το 1984 μέχρι τον Σεπτέμβριο του 1986 προκαταρκτικά και ζωγραφική στο εργαστήριο "Πράξις" του Κώστα Ξανθόπουλου και την ίδια χρονιά με τον Βαγγέλη Δημητριάδη. Στην Κέρκυρα, από το 1987, σπούδασε κοντά στον Νίκο Ζερβό, μαθητή του Παρθένη, και στην Καλλιτεχνική Σχολή Κέρκυρας με τον Σπύρο Αλαμάνο. Έχει παρουσιάσει τη δουλειά της από το 1985 έως σήμερα σε 7 ατομικές και 47 ομαδικές εκθέσεις στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.

Σύντομο Βιογραφικό

Γεώργιος Σαράντης

Statement

Για κάποιο λόγο, ιδιαίτερο ενδιαφέρον βρίσκω στα φυσικά υλικά καθώς και σε αντικείμενα που έχουν θεωρητικά απολέσει τη χρηστική τους αξία. Ψάχνω τον εναλλακτικό αυτό μετασχηματισμό που ο αρχικός δημιουργός του αντικειμένου μάλλον ποτέ δεν αναλογίστηκε. Δεν βιάζομαι να δημιουργήσω ούτε και να παράξω μαζικά και αναγκαστικά. Την πρώτη μου ύλη συχνά την ανασύρω και απλά την κοιτάω για μέρες ή μήνες χωρίς να προχωρήσω, χωρίς να παρέμβω παρά μονάχα όταν αυθόρμητα θα σηκώσω το χέρι και θα πιάσω το εργαλείο. Μετά από εκεί η φαντασία ενεργοποιείται και ο δρόμος ανοίγεται. Δεν λείπουν οι στροφές ούτε τα πισωγυρίσματα ούτε ακόμη και τα αδιέξοδα. Αλλά το ταξίδι είναι αυτό που μετράει και όταν ξεκινάς μεθοδικά και αποφασιστικά, ο προορισμός είναι σχεδόν βέβαιο ότι θα σε ανταμείψει.

Είναι 39 ετών και γεννήθηκε και κατοικεί στην Αθήνα. Από νεαρή ηλικία εκδήλωσε ιδιαίτερο ενδιαφέρον για τις εικαστικές δημιουργίες αλλά και για την τέχνη και τεχνική της φωτογραφίας. Αν και δεν ακολούθησε επαγγελματική σταδιοδρομία στον καλλιτεχνικό χώρο, οι δημιουργίες του παρουσιάζουν εμφανείς επιρροές και αυτοσχεδιασμούς από την εργασιακή δραστηριότητα ενός ανθρώπου που ενώ ασκεί τεχνικό επάγγελμα, διατηρεί ανοιχτούς διαύλους με την ευρύτερη αισθητική, δέχεται ερεθίσματα και επιδιώκει την αποτύπωση του φαντασιακού μέσα από ουδέτερα, καθημερινά υλικά. Πρόθεση του καλλιτέχνη είναι, με πρωτότυπες ιδέες και πειραματισμούς τεχνικών και υλικών, να αναδείξει κάτι ενδιαφέρον μέσα από το φαινομενικά αδιάφορο.

Σύντομο Βιογραφικό

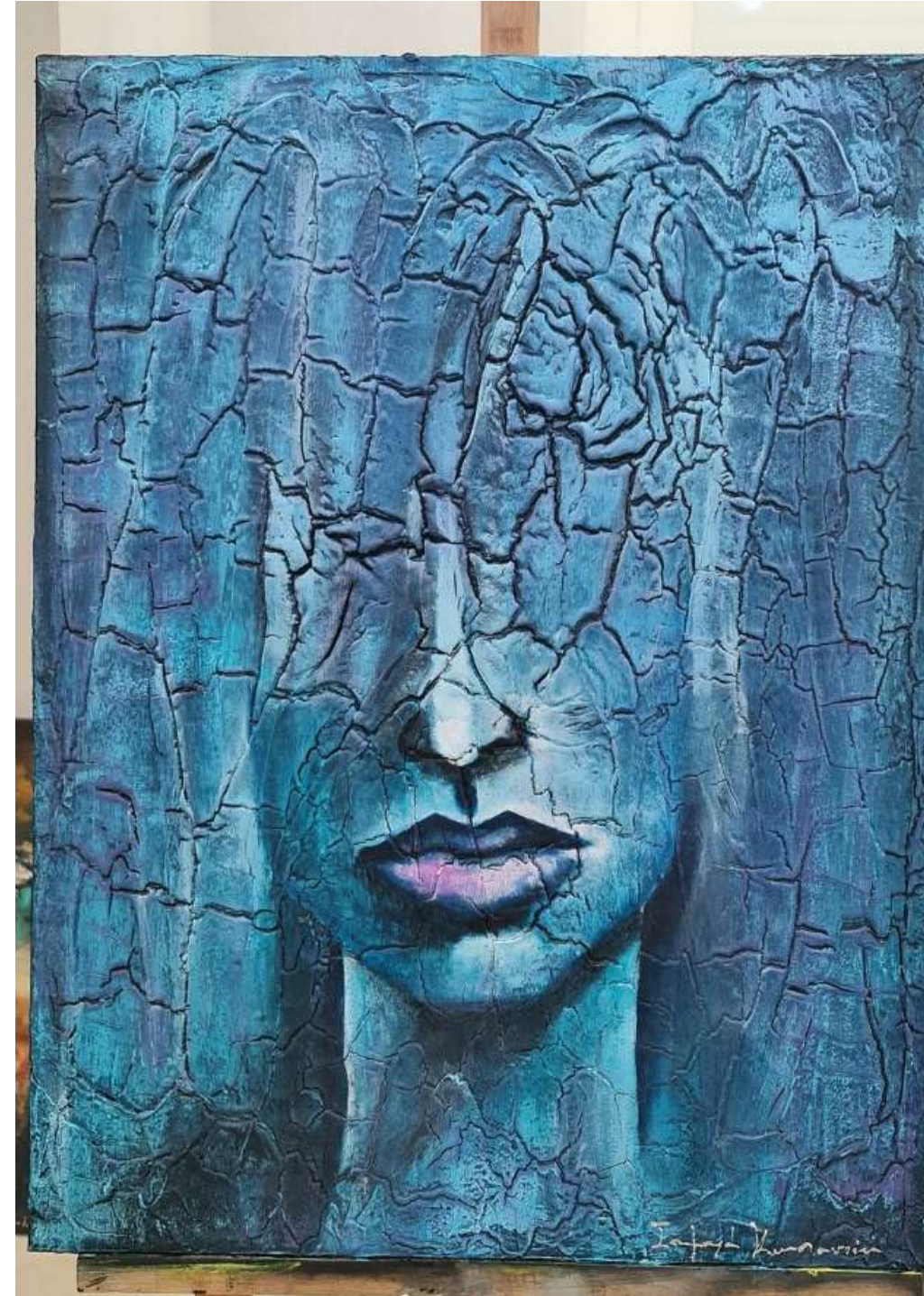
Κωνσταντίνα Σαμαρά

Statement

-

Η Κωνσταντίνα Σαμαρά γεννήθηκε το 1977 στους Αμπελόκηπους Αττικής και είναι απόφοιτη της πληροφορικής. Το 2005 ξεκίνησε την ενασχόληση της ερασιτεχνικά με το σχέδιο υπό την αιγίδα του Δήμου Ιλίου με την Ευγενία Ψαρώνη. Το 2019 ολοκλήρωσε επιτυχως τον κυκλο μαθημάτων mixed media στην ακαδημία Powertex όπως και σεμινάρια Fabrik - fibers – textile και Χρωματολογίας. Την ίδια χρονια ξεκίνησε μαθήματα ζωγραφικής abstract μέσω της Λέσχης τέχνης Βορείου Ελλάδος με τον εικαστικό Χρήστο Λελούδη. Το 2022 παρακολούθησε κύκλο μαθημάτων (e-learning) στο Κέντρο Επιμορφωσης και Δια Βίου Μάθησης του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών με θέμα «Ζωγραφικη και Αυτοεκφραση» τα οποία και ολοκλήρωσε λαμβάνοντας σχετική πιστοποίηση.

Σύντομο Βιογραφικό

Ντοροτέ Μεσάντερ

Statement

Η Ντοροτέ Μεσάντερ (Dorothee Mesander) είναι εικαστική καλλιτέχνης με κύριο μέσο έκφρασης το κολλάζ. Γεννήθηκε στην Ολλανδία και αποφοίτησε από το Πανεπιστήμιο του Άμστερνταμ με μεταπτυχιακό στο Διεθνές Δημόσιο Δίκαιο. Φοίτησε επίσης στο Πανεπιστήμιο του Έξτερ με αντικείμενο το Αγγλικό Δίκαιο. Είναι αυτοδίδακτη στην Τέχνη. Ζει και εργάζεται στην Ελλάδα από το 1982. Έχει εργαστεί ως καθηγήτρια ξένων γλωσσών, μεταφράστρια και διερμηνέας για την Ολλανδική Πρεσβεία. Συνεργάστηκε επίσης για χρόνια στη διοίκηση μιας μικρής ξενοδοχειακής μονάδας στην Κρήτη. Είναι μέλος του ΣΚΕΤΒΕ από το 2013. Από το 2017 έχει πραγματοποιήσει 3 ατομικές εκθέσεις και έχει συμμετάσχει σε πάνω από 50 ομαδικές εκθέσεις στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Το 2018 ίδρυσε το Thessaloniki Collage Club με στόχο να φέρει σε επαφή ένα ευρύτερο κοινό με το κολλάζ ως μορφή τέχνης μέσω εργαστηρίων κολλάζ, διεθνών συνεργασιών και εκθέσεων. Τα έργα της βρίσκονται σε ιδιωτικές συλλογές, μόνιμες συλλογές γκαλερί, μουσείων και βιβλιοθηκών στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Πολλά έργα της έχουν συμπεριληφθεί σε εκδόσεις στο εξωτερικό και στην Ελλάδα. Συμπράττει με την ARC - Art Revisited Collective από τον Ιανουάριο του 2023.

Σύντομο Βιογραφικό

Σ' ένα κόσμο που τα περισσότερα πράγματα πετιούνται μετά από μια σύντομη χρήση, προσπαθώ να σώσω αυτά τα "απορρίματα" από τα λήθη, φτιάχνοντας αναλογικά κολλάζ από παλιά περιοδικά (των 1950's), βιβλία, εγκυκλοπαίδειες και φωτογραφίες. Αποδομώντας, συνθέτοντας και τοποθετώντας φαινομενικά άσχετα μεταξύ τους κομμάτια χαρτιών και εικόνων, δημιουργώ μια νέα εικόνα που διαρκεί στο χρόνο. Το έργο "ALTER EGO" συμβολίζει τον πολύπλευρο χαρακτήρα του ανθρώπου και ταυτόχρονα το συνδυασμό στη χρήση χαρτιών διαφορετικών εποχών.

bodarch

Statement

Οι καλλιτέχνες Πέτρος Πέτρου και Στέλλα Χατζηπαναγιώτου έχουν σπουδάσει αρχιτεκτονική και καλές τέχνες στη Ρώμη τη δεκαετία του '70, με παράλληλες συμμετοχές σε σεμινάρια, δράσεις και σε εικαστικά περιβάλλοντα. Η Στέλλα έχει σπουδάσει επιπλέον χορό σε Αθήνα και Ρώμη, χορογραφώντας από τότε "χωροπαραστάσεις" όπως τις αποκαλεί μέσα από την "πλαστική κίνηση". Στην Ελλάδα από το 1985 παρουσιάζουν δουλειά τους κυρίως μέσα από πρωτοποριακές μορφές τέχνης, όπως performances, installations, conceptual art μέσα από το σχήμα "Αρχιτεκτονική σώματος και χώρου - bodarch", ως δημιουργοί με συμμετοχές σε διάφορα φεστιβάλ, φόρουμ αρχιτεκτονικής, ομαδικές εικαστικών, συνέδρια και άλλα. Η κίνηση είναι ένα επιπλέον εκφραστικό μέσο που ολοκληρώνει τη δουλειά τους, με έμφαση στη moving sculpture.

Σύντομο Βιογραφικό

ΑΠΕΙΡΕΣ ΜΟΡΦΕΣ

ΣΥΛΛΗΨΗ & ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ:
Ιάσων Καιροφύλας
Πάρης Καπράλος

luminouseeye
ATHENS PHOTOGRAPHY PROJECTS